

Kniha Daniel — sto třicet čtyři

Prorocké rozvíjení: od 11. září 2001 k hrozícímu nedělnímu zákonu ve Spojených státech

Jeff Pippenger
2024-03-13

Doba zapečetování sto čtyřiačtyřiceti tisíc od 11. září 2001 až do brzy přicházejícího nedělního zákona ve Spojených státech je prorockým obdobím, v němž se v posledních dnech naplňuje každé vidění Božího slova.

Proto jim tedy: Toto praví Panovník Hospodin: Učiním tomuto přísloví konec, a již ho nebudou užívat jako přísloví v Izraeli; nýbrž řekni jim: Přiblížily se dny i naplnění každého vidění. Ezechiel 12,23.

V této linii přichází znovu třetí anděl, a tím je znázorněn příchod třetího anděla dne 22. října 1844 až k vzpouře roku 1863. Vzpouře roku 1863 byla znázorněna první vzpourou starověkého Izraele v Kádeši, a proto je znázorněna celými dějinami od přechodu Rudého moře až po první kádešskou vzpouru. První kádešská vzpoura byla předobrazem druhé kádešské vzpoury, a tak se v linii zapečetění opakuje úsek od Áronovy smrti až po druhou kádešskou vzpouru.

Opakuje se to v dějinách mileritů od roku 1840 až do roku 1844, což bylo předobrazeno Kristovým křtem až ke kříži, což také představovalo dějiny od kříže až po ukamenování Štěpána. Řádek za řádkem každý ze starověkých proroků hovořil o tomto časovém období více než o dnech, v nichž žil.

„Každý ze starověkých proroků mluvil méně pro svou vlastní dobu než pro naši, takže jejich prorokování platí pro nás. To všechno se jim pak stalo jako příklady a bylo to napsáno k napomenutí nám, na které přišel konec světa.“ 1 Korintským 10:11. „Nebylo jim zjeveno, že sami sobě, nýbrž nám sloužili těmi věcmi, které vám nyní zvěstovali ti, kteří vám kázali evangelium v Duchu Svatém, seslaném z nebe; do nichž andělé touží nahlédnout.“ 1 Petrův 1:12....“

„Bible nashromáždila a svázala dohromady své poklady pro tuto poslední generaci. Všechny velké události a slavnostní děje starozákonních dějin se opakovaly a opakují v církvi v těchto posledních dnech.“ Selected Messages, kniha 3, 338, 339.

„Poslední generace“ je Petrovo vyvolené pokolení, jímž je sto čtyřicet čtyři tisíc, a ti jsou vyvolováni od 11. září 2001 až do brzy přicházejícího nedělního zákona, kdy jsou pak pozdviženi jako korouhev. „Všechny“, nikoli některé, nýbrž „všechny veliké události a slavnostní děje“ Božího slova se „opakují“ v „poslední generaci“ „církve“ „posledních dnů“. V linii zapečetování se všechny knihy Bible setkávají a končí.

„Ve Zjevení se všechny knihy Bible setkávají a končí. Zde je doplněk ke knize Daniel. Jedna je proroctvím; druhá zjevením. Knihou, která byla zapečetěna, není Zjevení, nýbrž ta část

Danielova prorocství, která se vztahuje k posledním dnům. Anděl přikázal: „Ty však, Danieli, zavři ta slova a zapečeť knihu až do doby konce.“ Daniel 12,4.“ Skutky apoštolů, 585.

„Část prorocství Danielova vztahující se k posledním dnům“, která byla odpečetěna, jsou vidění daná Danielovi u dvou velkých řek Šineáru, Ulai a Hiddekel. Tato vidění představují Danielovu kapitolu osm, verše třináct a čtrnáct, a kapitolu jedenáct, verše čtyřicet až čtyřicet pět. Doba pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc je dějinami, v nichž Kristus jako nebeský velekněz věčně zapečeťuje vyvolené poslední generace do vztahu sestávajícího z božského a lidského. Verš čtyřicet Daniela jedenáct identifikuje vztah draka, šelmy a falešného proroka, kteří nyní společně vedou svět k Armagedonu, jak je znázorněno dějinami rohu republikánství na zemské šelmě, která vládne jako šesté království biblického prorocství v průběhu dějin verše čtyřicet. Verš čtyřicet také identifikuje oddělení moudrých a pošetilých, které vymezuje dějiny rohu protestantismu v témž období, počínaje rokem 1798 až do brzy přicházejícího nedělního zákona.

Všechny „knihy Bible“ se „setkávají a končí“ v knize Zjevení, a když se setkávají, kniha Zjevení „doplňuje“ knihu Daniel, přičemž slovo „doplnit“ znamená přivést k dokonalosti. V době zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc, jak je znázorněna v knize Zjevení, jsou prorocství Danielova, která byla v posledních dnech odpečetěna, přivedena k dokonalosti tehdy, když jsou spojena řádek za řádkem nad linií dějin znázorněnou v osmnácté kapitole Zjevení, která začíná hlasem ve verších jedna až tři a končí druhým hlasem verše čtyři.

Dokonalost prorockého vidění, znázorněná řekou Hiddekel v knize Daniel, představuje dokonalost vnějšího vidění nepřátel Božího lidu, kteří pošlapávají svatyni i zástup. Dokonalost prorockého vidění, znázorněná řekou Ulaj v knize Daniel, představuje dokonalost vnitřního vidění Krista, jenž se zjevuje ve svém lidu, když na poslední vyvolené generaci uskutečňuje zaslíbení smlouvy, že spojí božství s lidstvem.

Dějiny zapečetování, které se soustřeďují na republikánský roh zemské šelmy, začínají tím, že zemská šelma v roce 2001 promluvila prostřednictvím Patriot Act, a končí oním mluvením, které bylo předobrazeno zákony Alien and Sedition Acts z roku 1798, jež jsou ve třinácté kapitole Zjevení znázorněny jako zemská šelma mluvící jako drak. Zákony Alien and Sedition Acts z roku 1798 představují konec linie, která začala promluvením Declaration of Independence v roce 1776. Uprostřed tohoto období prorockých dějin zemská šelma uvedla v platnost Constitution v roce 1789.

Promluvení roku 1776 se shoduje s promluvením zákona Patriot Act a zákony Alien and Sedition Acts představují brzy přicházející nedělní zákon ve Spojených státech. Uprostřed těchto dějin by mělo nastat ještě další promluvení, které se shoduje s rokem 1789. První hlas Zjevení osmnáct, veršů jedna až tři, je zjevně označen jako přicházející tehdy, když byly strženy velké budovy města New Yorku. Druhý hlas verše čtyři je rovněž zjevně označen jako brzy přicházející nedělní zákon. Oba tyto hlasy jsou božské hlasy, neboť oba jsou hlasem anděla, který má ozářit zemi svou slávou, jehož sestra Whiteová ztotožňuje s prvním andělem ze Zjevení čtrnáct. Ježíš byl prvním andělem a vždy znázorňuje konec věci jejím počátkem, a proto je také třetím andělem, který je andělem, jenž ozáří zemi svou slávou.

První anděl je také vyličen ve Zjevení desáté kapitoly, jako sestupující 11. srpna 1840, a tím předobrazuje sestoupení anděla 11. září 2001. Sestra Whiteová přímo uvádí, že anděl, který sestoupil v desáté kapitole, nebyl „nikdo menší než Ježíš Kristus“. První a druhý hlas Zjevení osmnácté kapitoly jsou hlasem Kristovým. Tyto dějiny jsou předobrazeny lety 1776, 1789 a 1798, kdy zemská šelma třikrát promluvila. Hlas Kristův, který zaznívá mezi dvěma hlasy Zjevení osmnácté kapitoly, je tehdy, když promlouvá ve Zjevení jedenácté kapitoly.

A po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha a postavili se na nohy; a padla veliká bázeň na ty, kteří je viděli. A uslyšeli silný hlas z nebe, který jim řekl: Vystupte sem. I vystoupili do nebe v oblaku; a jejich nepřátelé je spatřili. Zjevení 11,11.12.

V červenci roku 2023 začal hlas z nebe (hlas Kristův) pozvedat dva svědky, kteří byli ateistickým drakem z propasti zabiti na ulicích. V tom okamžiku se otázky spojené s Ústavou Spojených států staly prorockým námětem, neboť při příštím hlasu, znázorněném rokem 1798, bude Ústava zcela svržena. Každý ze tří mezníků let 1776, 1789 a 1798 je v souladu se třemi božskými hlasy, které jsou označeny jako 11. září 2001, červenec 2023 a brzy přicházející nedělní zákon.

Tyto tři kroky odpovídají třem krokům třetího běda, představovaným 11. zářím 2001, 7. říjnem 2023 a brzy přicházejícím nedělním zákonem, kdy náhle přichází sedmá polnice, která je třetím běda, v hodině „velkého zemětřesení“. V roce 2023 začal přechod obou rohů šelmy ze země, jak je znázorněno tajným snem o soše Nabukadnezara. Nabukadnezarův sen ve druhé kapitole byl tajemstvím, které mohl odhalit jedině Bůh, a odhalil je těm, kteří prošli první zkouškou znázorněnou v první kapitole Danielovy knihy.

Daniel a tři jinoši v první kapitole, kteří obstáli v první zkoušce, byli těmi, kdo si zvolili jíst nebeský pokrm a odmítnout stravu Babylóna. Jsou to ti, které představuje Jan v desáté kapitole Zjevení, kteří berou malou knihu z ruky anděla, jenž není nikým menším než Ježíšem Kristem, a jedí poselství v ní obsažené. Jsou to ti v šesté kapitole Janově, kteří se rozhodli jíst tělo a pít krev nebeské many, kterou druhá skupina odmítla, a kteří se tehdy od Krista odvrátili a již s Ním navždy nechodili, v kapitole ŠESTÉ, verši ŠEDESÁTÉM ŠESTÉM.

V této linii Kristus učil v Galileji, což znamená „závěs“ nebo „bod obratu“. Tam předložil poselství nebeské many, kterou měli jeho učedníci jíst, právě tak jako Jan jedl ve Zjevení desáté kapitoly a jako Ezechiél jedl ve třetí kapitole a Jeremjáš jedl v patnácté kapitole. Dějiny znázorněné Janem ve Zjevení desáté kapitoly, když jedl malou knihu, představovaly dějiny mileritů od roku 1840 do roku 1844, avšak ještě bezprostředněji představovaly období zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc než dějiny mileritů. To je v této kapitole zřejmé z pokynů, které Jan obdržel, když mu bylo řečeno, aby snědl malou knihu.

I přistoupil jsem k andělu a řekl jsem mu: Dej mi tu malou knížku. I řekl mi: Vezmi ji a sněz ji; v břiše ti zhořkne, ale v tvých ústech bude sladká jako med. Zjevení 10,9.

Ve verši byl Janovi předem sdělen výsledek, který přinese poselství, jež měl přijmout a sníst v podobě malé knížky. Millerité předem nerozuměli hořkosladkým zkušenostem, jež vzešly z historického naplnění Janovy symboliky jejich linie prorockých dějin. Avšak sto čtyřicet čtyři

tisícům to bylo řečeno předem a je od nich vyžadováno, aby to věděli. Když Jan znázorňuje buď dějiny hnutí prvního anděla, anebo dějiny třetího anděla, poselství vytváří dvě třídy uctíváčů a poté končí hořkým zklamáním. Když Jeremjáš snědl malou knížku, tehdy se odmítl spojovat se „shromážděním posměvačů“.

Neseděl jsem ve shromáždění posměvačů ani jsem se neradoval; seděl jsem sám pro tvou ruku, neboť jsi mě naplnil rozhořčením. Jeremjáš 15,17.

Když Ezechiel snědl malou knihu, bylo mu řečeno, aby předal poselství vzbouřencům z domu Izraele, kteří nechtěli naslouchat.

I řekl mi: Synu člověčí, sněz, co nalezneš; sněz tento svitek a jdi, promluv k domu Izraele.... Ale dům izraelský tě nebude poslouchat, neboť nechtějí poslouchat mne; vždyť celý dům Izraele je zatvrzelý a tvrdošíjný. Ezechiel 3,1.7.

Když Kristus nabídl nebeský chléb, jímž bylo Jeho tělo a Jeho krev, své domovské církvi v Galileji, třída, která se odvrátila, s Ním již nikdy nechodila, a skutečnost, že se to stalo v KAPITOLE ŠESTÉ, VERŠI ŠEDESÁTÉM ŠESTÉM, ukazuje, že ono jedení je prvním z trojkrového procesu zkoušky, který začíná sestoupením anděla. Druhou zkouškou je okamžik, kdy se projeví tyto dvě třídy, ať už jde o protiklad Ezechiela vůči tvrdošíjnému domu Izraele, nebo o moudré a pošelilé panny jak na počátku, tak na konci adventismu, nebo o Jeremiáše vůči shromáždění posměvačů, nebo o Daniela a tři mládence v protikladu k babylónským mudrcům ve druhé kapitole Daniela.

V linii Janovy šesté kapitoly je příchod do Galileje 11. září 2001. Poselství o jedení těla a pití krve je historií, která nakonec vede k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu. „Jste to, co jíte“, jak je znázorněno u Daniela a tří mláďenců v první kapitole; a v Janovi 6 se ti, kdo se rozhodli jíst Kristovo tělo a pít Jeho krev, stali obrazem toho, co jedli. Stali se obrazem Krista, zatímco druhá skupina, která se odvrátila a již více s Kristem nechodila, zjevila obraz šelmy. Jedna skupina byla obrazem Stvořitele, druhá obrazem stvoření. Janova šestá kapitola přidává k 11. září 2001 význam slova „Galilea“, neboť jeho význam je „závěs“, a tím označuje bod obratu pro učedníky. Obrátí se k nebeské stravě, nebo ke stravě Babylóna? Právě v prorockých bodech obratu Kristus zjevuje světlo pro následující období, jak to bylo znázorněno Jeho sestoupením v roce 2001, kdy byla země ozářena Jeho slávou.

„Z dějin minulosti je třeba se poučit; a na tyto věci je obracena pozornost, aby všichni porozuměli, že Bůh i nyní působí stejným způsobem, jak vždy působil. Jeho ruka je nyní vidět v Jeho díle i mezi národy právě tak, jako tomu bylo od chvíle, kdy bylo evangelium poprvé zvěstováno Adamovi v Edenu.

„Jsou období, která představují zlomové body v dějinách národů i církve. V Boží prozřetelnosti, když nastanou tyto různé krize, je dááno světlo pro onen čas. Je-li přijato, následuje duchovní pokrok; je-li odmítnuto, následuje duchovní úpadek a ztroskotání. Pán ve svém slově odhalil průbojnou práci evangelia, jak byla vykonávána v minulosti a jak bude vykonávána v budoucnosti, až k závěrečnému střetnutí, kdy satanovy síly uskuteční svůj poslední podivuhodný pohyb.“ Bible Echo, 26. srpna 1895.

Bůh vždy působí podle týchž linií minulých dějin a nikdy se nemění. Existují „body obratu“ (Galilee), které jsou „krizemi“, a v těchto „bodech obratu“ je „dáváno světlo pro daný čas“. Světlo pro období zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc bylo dáno v krizi, která začala 11. září 2001. Je-li toto světlo „přijato, nastává duchovní pokrok; je-li odmítnuto, následuje duchovní úpadek a ztroskotání“. Světlo vytváří dvě třídy ctitelů. Světlo, které následuje po bodu obratu, představuje poselství, jež vytváří dvě třídy ctitelů.

Druhá kapitola knihy Daniel ilustruje druhou zkoušku, zkoušku, která následuje po zkoušce stravy z kapitoly první. V prvním verši první kapitoly knihy Daniel byl Juda právě dobyt Nebúkadnesarem, který se poté stal prvním královstvím biblického proroctví. Byl to zlomový okamžik jak v dějinách národů, tak církve; byla to velká krize a tehdy bylo dáno světlo o zkoušce stravy. Daniel a tři mládenci ve zkoušce obstáli, a pak ve druhé kapitole znovu představovali ty, kteří obstáli ve druhé zkoušce. Druhá zkouška byla zkouškou týkající se tajemství, které neznal žádný člověk, ani sám Nebúkadnesar.

Symbolem této zkoušky byl obraz z Nebúkadnesarova snu. Byla to zkouška života a smrti kvůli obrazu, který nikdo neznal. Tento obraz označoval království biblického proroctví a v sedmé a osmé kapitole Danielovy knihy jsou tatáž království z druhé kapitoly Danielovy knihy představena jako šelmy. Nebúkadnesarova zkouška byla zkouškou „obrazu šelem“, která v posledních dnech nastává v období zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc.

V posledních dnech je utvoření obrazu šelmy velikou zkouškou pro Boží lid, představovaný Danielem a třemi mládenci. Je to zkouška, kterou musí obstát, dříve než budou zapečetěni; je to tedy poselství pečetění a zkoušení, které buď vytváří třídu přijímající Boží pečeť a odrážející Boží obraz, anebo třídu přijímající pečeť šelmy, a proto odrážející obraz šelmy. Ve druhé kapitole knihy Daniel byl výklad o obrazu šelmy zapečetěn až do doby, kdy se stane otázkou života a smrti. Nebúkadnesarovu sochu millerité správně pochopili, avšak v době pečetění je odpečetěna skrytá pravda spojená s Nebúkadnesarovou sochou, avšak pouze těm, kdo přijali poselství, jež mělo být snědno, když nastal bod obratu.

Tím pokrmem je poselství pozdního deště, které započalo, když sestoupil anděl ze Zjevení osmnáct, a poselství pozdního deště je metodologií řádku za řádkem. Bez přijetí této pravdy nelze spatřit tajné poselství o utváření obrazu šelmy.

Ellen Whiteové bylo „jasně ukázáno, že obraz šelmy bude vytvořen před uzavřením doby milosti“. Poselství o vytvoření obrazu šelmy v druhé kapitole Danielovy knihy představuje utváření tohoto obrazu, které mohlo být v dějinách rozpoznáno až po „bodou obratu“, kdy mělo být poté dáno světlo. To, čemu je nyní o Nebúkadnesarově obrazu rozuměno, je, že neoznačoval pouze první čtyři království biblického proroctví, nýbrž všech osm království, a toto porozumění vytváří nové uspořádání obrazu-šelmy.

Tato pravda ukazuje, že osmá šelma je z těch sedmi, a dále ukazuje, že Spojené státy, které nejprve vytvářejí obraz šelmy a poté nutí celý svět, aby učinil totéž, budou mít prorockou charakteristiku té šelmy, jejíž obraz vytvářejí. Tento obraz zahrnuje, že je osmý, že je z těch sedmi, a v dějinách tří Kristových hlasů označuje bod obratu 11. září 2001, hlas roku 2023, který povolává mrtvé, suché

kosti dvou svědků, aby se postavily na nohy, a hlas volání ven z Babylóna.

Hlas roku 2023 je hlasem, který rozpoznává tajemství Nebúkadnesarovy sochy i to, kdy promlouvá.

11. září 2001 představuje období, které tam začíná a končí 18. července 2020. Období druhého hlasu z jedenácté kapitoly představuje období od 18. července 2020 až ke třetímu hlasu při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Druhé období, které začíná 18. července 2020, zahrnuje mezník 3. listopadu 2020 a mezník 6. ledna 2021, kdy ti, kdo zabili dva svědky, začali se radovat a posílat dary, a zahrnuje také červenec 2023, kdy hlas na poušti začal znít varováním sedmé polnice.

V příštím článku budeme v tomto studiu pokračovat.

„Na březích řeky Kebaru Ezechiel spatřil vichřici, která se zdála přicházet od severu, ‚veliký oblak a oheň, který se v sobě svíjel, a kolem něho byla záře, a z jeho středu jakoby barva jantaru.‘ Řada kol, protínajících se navzájem, byla uváděna v pohyb čtyřmi živými bytostmi. Vysoko nade vším tím ‚byla podoba trůnu, jako vzhled safírového kamene; a na podobě trůnu byla podoba, na pohled jako člověk, nahoře na něm.‘ ‚A v cherubech se pod jejich křídly ukázala podoba lidské ruky.‘ Ezechiel 1,4.26; 10,8. Uspořádání kol bylo natolik složité, že se na první pohled zdálo být zmatkem; pohybovala se však v dokonalém souladu. Nebeské bytosti, nesené a vedené rukou pod křídly cherubů, tato kola poháněly; nad nimi, na safírovém trůnu, byl Věčný; a kolem trůnu duha, symbol božského milosrdenství.“

„Jako složitost kol podobných mechanismů byla vedena rukou pod křídly cherubínů, tak i složitý průběh lidských událostí podléhá božské vládě. Uprostřed sváru a zmatku národů Ten, jenž sedí nad cherubíny, stále řídí záležitosti země.“

„Dějiny národů, které jeden po druhém zaujímaly svůj jim vyměřený čas a místo a nevědomky vydávaly svědectví o pravdě, jejíž významu samy nerozuměly, k nám promlouvají. Každému národu i každému jednotlivci dneška Bůh určil místo ve svém velikém plánu. Dnes jsou lidé i národy měřeni olovnicí v ruce Toho, který se nikdy nemýlí. Všichni svým vlastním rozhodnutím určují svůj úděl a Bůh vše řídí tak, aby byly naplněny jeho záměry.“

„Dějiny, které velké JSEM vyznačilo ve svém slově, spojující článek za článkem v prorockém řetězu od věčnosti v minulosti až k věčnosti v budoucnosti, nám říkají, kde se dnes nacházíme v běhu věků a co lze očekávat v čase, který přijde. Vše, co proroctví předpovědělo, že se stane, až do přítomné doby, bylo zaznamenáno na stránkách dějin, a můžeme si být jisti, že vše, co má teprve přijít, se naplní ve svém pořadí.“ Education, 177, 178.